

לדי ג'בליה אניפים דגל פלסטיני בהכנה נגד הגירוש: איך תיעקר השואה?

חלק של היומן שסקר את הנעשה במחנה הפליטים ג'בליה ברצועת עזה — יכול היה להאמין בקל כי הקטע המושג הוא סרט תעמולה של אל-פתח.

הסרט היה אומנם חלק ממסע התעמור לה התנהל השבוע ושנועד להצדיק את פינויין של מאות משטות ממחנה פליטים זה והעברתם לאל-עריש שבמדבר סיני — אלא שהוא השיג משה הפוכה. במקום להזהות עם החיילים, הוא גרם לצופים להזהות עם הפליטים, תושבי המקום. תחת להציג את המחבלים

חריף יותר שהתנהל מאחורי הקלעים: הרי מאבק על צורת המלחמה בחזית היחידה שנתרת לצה"ל מאז תוכרזה הפסקת האש — חזית רצועת עזה.

שר הבטחון. היתה זו ביקורת שבאה מכל העברים, החל במשפטן הליברל הד"ר אמנון רובינשטיין, שתקף את דיון מעל דפי הארץ, דרך סיסטמיסטים קיצוניים

ב יום הראשון השבוע גייס שר הבטחון משה דיין את הטלוויזיה הישראלית כדי להגן על דעותיו, להצדיק את תוכניותיו והחלטותיו ולשכנע בצידוק פעולותיו. בהופיעו בראיון מפורדק בתוכנית מוקד, ענה דיין לשאלות מוזמנות, כשהוא מנסה להצדיק, בצורה בלתי משכר נעת, את מה שכונה השבוע „פעולת ה-דילול של דיין בעזה“.

היתה זו הוסעה מוזרה. סכן, דיין התר גונן נגד טענות שלא הושמעו, מבלי שר ימצא באולפן מי שיתוכח עמו או יבקר אותו. אורחי ישראל חוו במסע ההצדקה

עזרה -

הכשלון האישי של דיין

כמי שפועים באוכלוסייה המקומית, הראה הסרט הפגנה של תמיכה כללית במחבלים על ידי כל אוכלוסיית המחנה מקטן ועד גדול. במקום להראות את חדות הפליטים השמחים, לפי הגירוש ארשמיית, על ש-מעבירים אותם לשיכוני לקוסוס באל-עריש, הוא המחיש לציבור את התנגדותם של הפליטים להעברה. חיילי צה"ל הוצגו בסרט זה ככובשים, שהתושבים המקומיים שונאים אותם, אינם רוצים בעזרתם וגם לא בסיועם ליצירת תנאי חיים טובים יותר.

מובן שלא זאת היתה כוונת יוצרי הסרט. אבל זאת היא המציאות במחנה הפליטים ג'בליה, כמו בשאר חלקי הרצועה. אי אפשר לשנות אותה לא באמצעות סרטים, לא באמצעות תיאורים מסולפים מפי דוברים רשמיים וגם לא במסך של איפול השתקה שהטילו השבוע משרד הבטחון וצה"ל על הדיווחים מהרצועה. בסוגרם את הרצועה בפני עתונאים ובר מונעם כל דיווח חופשי על המתרחש שם. המרות האיפול ולמרות מערכת שסיפת המוח, אי אפשר היה למנוע עוד דיין ציבורי פומבי כמה שהתחולל בעזה.

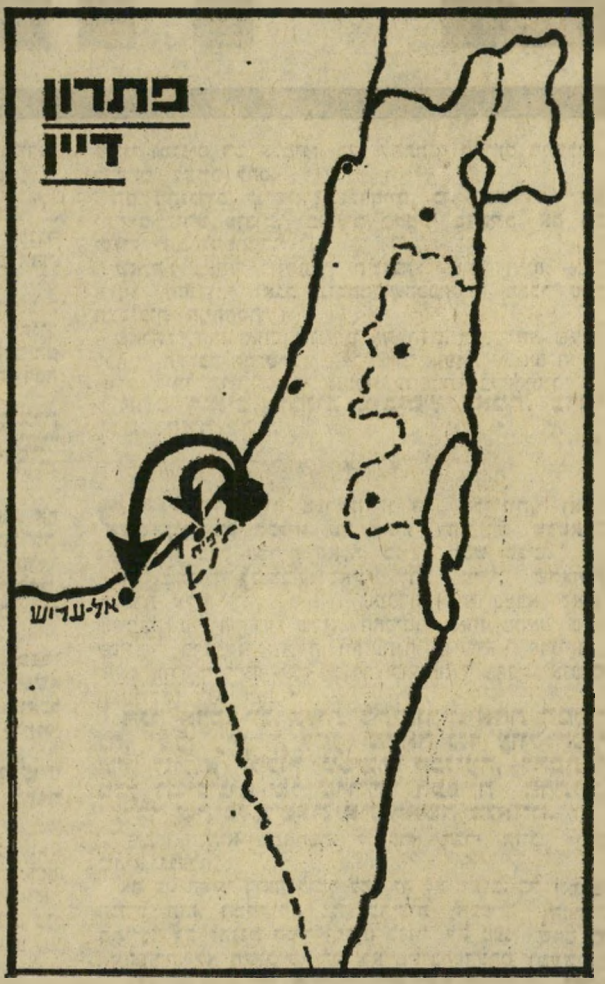
חלק ממה שמתרחש בחזית זו, שר דר בטלוויזיה כיום השישי האחרון, אך מי שפתח את מקלט הטלוויזיה שלו באמצע שידור יומן החדשות השבועי, מבלי ששמע את דברי ההקדמה לאותו

כמו גאולה כהן ועזר וייצמן, שפירסמו אף הם בפומבי את ביקורתם על דיין, ועד לדברים שפירסמו בשמו של חברו לשעבר של דיין, שרה התחבורה שמעון סרט. הביקורת הסומבית רק שיקפה מאבק

העצמית של דיין, מבלי שהבינו בדיוק נגד מה הוא מתגונן. רק אלה שעקבו בשבוע שעבר אחרי הפירסומים בעתונות יכלו למצוא בהם הדים לביקורת חריפה ביותר שנמתחה על

קו הצרעות ברצועה

מה בעצם קרה בעזה? מאז מלחמת ששת הימים היתה רצועת עזה, על 350 אלף תושביה, עקב אכילס של הכיבוש הישראלי. שיטות „הי-מקל הגנור“ והיעדר הנוכחות של המיני הל הישראלי, שהצליחו להפליא בשטחים המוחזקים בנדה המערבית, לא פעלו לגבי מכלאת האדם הענקית, בה נדחסה אוכלוסיה עוינת בין פרדסים ודיונות חול. אחרי תקופה קצרה של הלם, החלה ה-רצועה להפוך לקו של צרעות, שעקצו ללא הרף את המינהל האזרחי והצבאי הישראלי, הביאו בהדרגה להתמוטטות מוחלטת של השליטה הישראלית שם. עוד לפני שנה הפך השלטון הישראלי ברצועה לפיקציה, כשהוא חסר אונים למלא אחר החובות היסודיים של שלטון, כמו שמירה על חוק וסדר. מהדרש להודיש גברה ההדרדרות והרצועה הופקדה לשל-טונם של המחבלים, שהוציאו את הרצועה

הפתרון הנגדי מציע חיטול בעיית הרצור עה במקום פתרון ביניים. לפי תוכנית זו יש ליישב חלק ניכר מתושבי מחנות הפליטים בתחומי „ישראל הקטנה“, להקים עבורם שכונות ושיכוניש.

הפתרון של דיין: העברת אוכלוסיית מחנות הפליטים ב-חפזת מהנוח קלים לשליטה בטחונית, מחולקים לרובעים ובעלי דרכים שלולות.